

Quinta Odelouca
Vrijdag 9 maart 2007
Jrg 2 nr 1

Wij zijn sinds 1 maart 2007 open!

Beste Nieuwsbrieflezers,

Het is ons gelukt! We zijn echt open! Het heeft veel energie gekost en er waren veel tegenslagen, maar het is echt zover. Inmiddels hebben we de eerste gasten al kunnen verwelkomen.

Olijfbomen

Eind december, tussen kerst en oud en nieuw zijn er 14 oude olijfbomen gebracht. Ze zijn boven aan de weg gelost en later stuk voor stuk op ons terrein gezet. Binnen een dag was alles geplant. We vergeten niet dat er heel veel mensen zijn die hun steentje hebben bijgedragen aan het kunnen realiseren van dit 'bomenproject'. Bedankt allemaal! Door de olijfbomen heeft ons terrein een totaal ander gezicht gekregen. Het lijkt net alsof ze er al 50 jaar staan.

Elektra

Het aanleggen van het elektra op het terrein heeft de nodige hoofdbrekens gekost. We zijn zelf geen expert in die zaken en de meeste Portugezen weten ook niet aan welke eisen het elektra van een kampeerterrein moet voldoen. Gelukkig waren er in Nederland mensen die het leuk vonden om mee te denken. Zo kregen we in december een volledige doorrekening van alle elektrapunten met de benodigde bekabeling en beschikbare ampères. Daarmee kregen we het gevoel dat we grip kregen op deze lastige materie. Daarna hadden we het enorme geluk dat bij een elektragroothandel in Lagoa aan de kust een Nederlandse Portugees werkte. We zijn zelfs in de vrije uren van hem en zijn collega nog eens extra om de tafel gaan zitten. Met hen hebben we verschillende malen alles tot in de puntjes doorgesproken en daardoor verliep de aanschaf van de materialen vlekkeloos. En passant heb ik daar mijn 1^e aardbeving meegemaakt: 5.8 op de schaal van Richter. Zo'n zware was in 20 jaar niet meer voorgekomen en ik moet zeggen: het is een vreemde ervaring.

De aanleg van het elektra op het terrein verliep wat minder vlot, maar nadat een vriend per omgaande een vlucht naar de Algarve had geboekt, was alles uiteindelijk in een week aangelegd. Op 13 februari konden we genieten van de lichtjes die op de elektrakasten in het terrein zijn aangebracht. Weer een mijlpaal afgerond!

Terrassen

Nadat de elektra was aangelegd kon ook eindelijk het terrein weer dichtgemaakt worden. We hadden sinds eind december steeds tegen bergen met zand aangekeken. De tijd begon behoorlijk te dringen, want alle opengehaalde grond moest nog geëgaliseerd en ingezaaid worden. Ook daar kwamen precies op tijd weer reddende engelen aan die in hun vakantie een aantal dagen kwamen harken en zaaien om alles weer op orde te krijgen. We zijn nog steeds bezig met egaliseren en inzaaien van een aantal plekken, maar er zijn voldoende plaatsen waar caravans of tenten al kunnen staan.

Nieuwe toegangsweg

Sinds een paar weken hebben we een nieuwe toegangsweg naar ons campingterrein. We moesten daarvoor over het land van 2 andere eigenaren: een stuk terrein van Manuel en zijn broer en het terrein van onze buurman. Een groot deel van vorig jaar hebben we de vraag om toestemming in de week gelegd bij deze eigenaren. Vorig jaar hoorden we daar in eerste instantie nog een duidelijke afwijzing op van de broer van Manuel. Maar Manuel liet begin dit jaar

doorschemeren dat we het toch maar eens aan onze buurman moesten gaan vragen. Ook die vond dat een nieuwe toegangsweg niet nodig was en dat de huidige toegangsweg alleen wat verbeterd moest worden. We waren op dat moment erg teleurgesteld in die afwijzing, maar slikten het omdat we verder moesten en er niet langer bij stil konden gaan staan. Het was toen al begin februari. Wat schetst ons geluk toen hij de volgende ochtend kwam en vertelde dat de nieuwe weg er toch mocht komen! We hebben onmiddellijk de JCB besteld, voordat hij van gedachten zou veranderen.

Toch verliep de aanleg niet helemaal zonder problemen. Onze JCB-man Luis is altijd al erg enthousiast geweest als er bij ons gegraven moest worden. Als de opdracht was dat er een geul van 40 cm diep getrokken moest worden, werd het bij hem al gauw een meter diep. Dus ook met de toegangsweg ging hij voortvarend te werk. Het zag er prachtig uit: een weg van 5 meter breed. Maar de broer van Manuel was het daar niet mee eens. Hij was erg boos dat de weg zo breed was gemaakt. Hij vond het een 'avenida' en geen zandpad. Hij had een 'cana' bij zich (een rietstengel) die precies 3 meter was en zo breed mocht hij worden, niet breder. Hij zag er persoonlijk op toe dat het deze breedte kreeg. Ter wille van de goede verstandhouding hebben wij niets gezegd. So far so good.

Maar de volgende stap was dat er volgens alle kenners en dus ook Luis, een geul langs getrokken moest worden voor de afwatering. En weer ging Luis aan de slag. Het werd een prachtige brede geul, ondanks onze bezwaren, omdat het niet ons eigen terrein was waarop dit werd gedaan. En we hadden het juiste voorgevoel. Want deze keer sprong de broer van Manuel bijna uit zijn vel. Hij eiste dat alles weer ongedaan werd gemaakt: "é meu terreno!" (het is mijn terrein!). De geul moest weer dicht en de weg verplaatst tot aan de rand van de geul en precies weer 3 meter breed. De tranen sprongen ons in de ogen. Werk van dagen werd in een paar uur weer teniet gedaan. Om van de kosten nog maar te zwijgen. Dus iedereen die bij ons komt en denkt 'wat raar dat de weg hier zo smal is': Bert en ik zijn superblij dat hij er ligt! En we zijn inmiddels weer 'on speaking terms' met de broer van Manuel.

Sanitaire units

Halverwege januari begonnen we in te zien, dat in het tempo waarin de bouw van de units ging, we alles niet op tijd zouden af krijgen. Het werk 'liep' niet meer, we hadden allebei de griep gehad en op alle fronten stagneerde het. De ingehuurd hulp liet het tot 2 maal toe afweten en uiteindelijk hebben we 1 unit, met behulp van een bevriende Engelsman, helemaal af gekregen. Bert is inmiddels bezig

met de 2^e unit. Er is een urinoir, een afwasplek en wasplek, een vuilwater stortbak en een stortbak voor de chemische toiletten.

Eerste gast

Op 28 februari om 12 uur 's nachts waren we eindelijk klaar. Het was een warme nacht en nog zo'n 17 graden, dus we hebben heerlijk buiten gezeten en van een glaasje genoten, uitkijkend over onze camping, naar de verre lichtjes van Sapeira. We waren moe, maar ook heel trots dat we dit in 1 jaar uit de grond gestampt hadden.

De volgende dag werden we verrast met een bloemetje door 2 nieuwsgierige Nederlanders die via een vriendin wisten dat we hier zaten. We hadden onszelf die dag vrijaf gegeven, dus we hebben er even uitgebreid van genoten.

Op 5 maart arriveerde de eerste gaste met een tentje: Ingeborg uit Uden. We hebben de champagnefles opengetrokken om dit te vieren.

Rampspoed

Een paar dagen later kregen we ineens problemen met het elektra. De lantaarnpaal op ons terrein viel op een avond uit en de lichten in ons huisje en op het terrein brandden beurtelings dan weer zacht en dan weer heel fel. We hebben snel de pc uitgezet omdat we bang waren dat ook deze te grote spanningsverschillen zou krijgen.

De volgende dag werden de problemen alleen maar groter. Een buurman kwam ons melden dat bij hem 2 televisies doorgebrand waren. In de loop van de middag viel er bij ons steeds meer uit: de filterinstallaties voor het water, de waterpomp zelf, uit onze satelietontvanger kwam rook, de koelkast deed het niet meer. Enfin grote problemen. Nadat we de EDP hadden gebeld kregen we te horen dat ze er mee bezig waren. Net op

dat moment kwamen onze allereerste caravangasten binnengereden. Hadden we net een gloednieuwe camping en nu moesten we hen vertellen dat er niets werkte!

Gelukkig begon het ene na het andere apparaat weer tot leven te komen. Toen begon de grote controle: waren er alleen zekeringautomaten omgesprongen of was er ook echt wat stuk.

Helaas werd de lijst steeds langer: alle printplaten in de schemerschakelaars (5 stuks) voor de verlichting op het terrein waren volledig doorgebrand, een aantal gloeilampen moesten vervangen worden en de computer deed het niet meer, ondanks dat deze al die tijd uitgeschakeld was geweest. Van de twee filterinstallaties zijn beide trafo's stuk. We hebben 1 noodtrafo laten plaatsen en moeten nu even handmatig elke dag de trafo wisselen op de filters. Ook de verlichting op het terrein gaat weer handmatig aan en uit,

nadat een vriend alle draadjes op de kasten heeft doorverbonden met elkaar. Al met al een paar honderd euro schade en vele uren werk om alles weer te herstellen. En volgens de Portugezen mag je wel een schadeclaim indienen bij de EDP, maar vergoeden doen ze toch niet.

Maar we zijn allang weer blij dat de camping draait. En er is nog zoveel te doen dat we geen tijd hebben om bij de pakken neer te zitten.

Wij groeten iedereen vanuit een zonnige en warme Algarve, tot ziens op Quinta Odelouca!

Thea en Bert

Quinta Odelouca, Vale Grande de Baixo, Monte das Pitas, Caixa Postal no. 644-S 8375-216 São Marcos da Serra, Portugal	www.quintaodelouca.com info@quintaodelouca.com 00351 282 36 1718 (vast) 00351 96 445 1219 (mobiel)
---	--

Ps. Mobiel bellen lukt in de Vale Grande niet zo goed. Het beste kun je eerst proberen de vaste telefoon te bellen. Mochten we niet opnemen, probeer dan mobiel.